

[Tommy Dinesen]

politik på dette område var at prøve at få en forhandlingsløsning og ikke sige ret meget udadtil, med baggrund i det, der blev sagt fra udenrigsministerens side, efter at EF-Domstolen havde udtalt sig. Jeg blev derfor noget forbavset over at se, at regeringen tilsyneladende har skiftet politik på dette område, og det er baggrunden for spørgsmålet.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg ikke har ført forhandlinger om Storebæltsforbindelsen i sammenhæng med det møde, som for nylig fandt sted i Nordisk Råd, så jeg tror, at det, spørgeren refererer til, er udtalelser, jeg har fremsat til den danske presse. Jeg kan oplyse, at der ikke er tanker om at tage initiativ til en anden udformning af den faste forbindelse end den kendte.

Tommy Dinesen (SF):

Mener statsministeren, at det er klogt i en forhandlingssituation at gå ud og udtale sig så kraftigt? Det fremgik ikke klart af aviserne, hvorledes ordene var faldet, men der var ikke noget at tage fejl af, for der var jo også et svar fra den finske statsminister.

Det her kan jo indebære ret mange millioner kroner, hvis det går i hårdknude.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, det er rigtigt og også nødvendigt fra regeringens side at præcisere den danske vurdering af situationen og af forhandlingsforløbet med vore finske kolleger. Jeg kan føje til, at der fortsat er kontakt mellem Finland og Danmark med henblik på at undersøge, om der skulle vise sig forligsmuligheder. Det har hidtil ikke været tilfældet, men vi har da lov til at håbe på, at fornuften sejrer, og at sagen bliver bilagt på en eller anden facon.

Tommy Dinesen (SF):

Hvis nu der sker det, at fornuften ikke sejrer, som statsministeren udtrykker det, så nogenlunde i hvert fald, hvad vil der så ske?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det ved jeg ikke!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 149

4) Til *udenrigsministeren* af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den procedure, der skal følges i forbindelse med EF's kommende beslutning om, hvorvidt den finansielle og faglige bistand til og det økonomiske samarbejde med Kina kan fortsætte efter den 1. januar 1992?«

Skriftlig begrundelse

Efter beslutning i Folketingets Markedsudvalg er genoptagelsen af samarbejdet med Kina begrænset til indeværende halvår, idet man ønskede at vurdere udviklingen på menneskerettighedsområdet, før der blev taget stilling til fortsættelsen af samarbejdet.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I forbindelse med vedtagelsen af et sæt generelle retningslinjer for samarbejdet med de ikkeassocierede udviklingslande i Asien og Latinamerika for perioden 1991-95 - det er noget, man kalder ALA-pakken - besluttede EF's ministerråd i februar i år, for øvrigt på dansk foranledning, at gøre samarbejdet med Kina til genstand for en drøftelse i Rådet inden årets udgang med henblik på at vurdere, om situationen i Kina med hensyn til demokratisering og menneskerettigheder har udviklet sig i positiv retning. Jeg kan oplyse, at denne drøftelse vil finde sted på det rådsmøde, der afholdes den 16.-17. december.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og jeg er selvfølgelig også interesseret i at høre, på hvilket grundlag rådsdrøftelsen vil finde sted. Vil man foretage rejser til Kina, vil man foretage undersøgelser af forskellig karakter, vil man foretage høringer for at konstatere, om den menneskeretlige udvikling har været gunstig eller ikke gunstig?

Jeg går ud fra, at netop når det drejer sig om en vurdering af det sidste halve års tid, må der foretages nogle selvstændige undersøgelser fra EF's side eller fra regeringens side, inden man tager denne drøftelse i Rådet for at tage endelig stilling. Altså: Hvad bliver grundlaget for ministrenes drøftelse?